

محمد تقی قمی موسس دارالتقريب بين المذاهب الاسلاميه

شيخ محمد تقی قمی سال ۱۲۸۹ شمسی در قم متولد شد. پس از سپری کردن دبیرستان وارد مدرسه عالی ادبیات شد و همزمان به یادگیری زبان‌های عربی، فرانسوی و انگلیسی فرانسوی و تحصیل علوم دینی پرداخت.

محمد تقی قمی بعد از شنیدن خبر اعدام یک زائر ایرانی در مکه بر اثر بدبینی مذهبی وها بیون نسبت به شیعیان به فکر ایجاد مجمعی برای تقریب مذاهب اسلامی افتاد و به همین منظور سال ۱۳۱۷ به مصر سفر کرده و پس از دیدار با شیخ محمد مصطفی مراغی، رئیس دانشگاه الازهر، موافقت نسبی او با طرح تقریب مذاهب را کسب و به واسطه او با دیگر اندیشمندان وحدت‌گرای مصر آشنا شد و در سال ۱۳۲۰ به همراه برخی از عالمان شیعی و سنی، «دارالتقريب بين المذاهب الاسلاميه» را تأسیس و در راستای اعلام عقاید وحدت‌گرایانه، مجله‌ای با نام رساله الإسلام را چاپ کرد. وی مدتی پس از آغاز جنگ جهانی دوم مجبور به بازگشت به ایران شد.

شيخ محمد تقی قمی سال ۱۳۲۴ شمسی با آیت‌العظمی سیدحسین بروجردی دیدار کرد و حمایت او را از طرح تقریب مذاهب جلب کند. آیت‌الله بروجردی که تأکید خاصی به تأسیس دارالتقريب داشت به درخواست شيخ قمی برای از میان برداشتن موانع تقریب، از چاپ هشتم بحارالانوار که حاوی مطالبی حساسیت‌زا برای علمای اهل تسنن است، جلوگیری کرد. آیت‌الله بروجردی همچنین خطبه غدیر را بر اساس اسناد موجود در منابع اهل سنت جمع‌آوری کرد و در مجله رساله الاسلام به چاپ رساند و سلسله اسناد حدیث ثقلین نیز به توصیه آیت‌الله بروجردی توسط شيخ قوام‌الدین و شنوی جمع‌آوری شد و از سوی دارالتقريب در مصر به چاپ رسید.

تلاش‌های شيخ محمد تقی قمی و اقدامات وحدت‌گرایانه آیت‌الله بروجردی در سال ۱۳۳۷ شمسی منجر به صدور فتوای جواز عمل به فقه شیعه امامیه از سوی شيخ محمود شلتوت، رئیس دانشگاه الازهر که خود نیز بنیان‌گذاران دارالتقريب بود، شد. شيخ شلتوت در قسمتی از این فتوا می‌گوید: «مکتب جعفری معروف به مذهب امامی اثنی عشری، مکتبی است که شرعاً پیروی از آن مانند پیروی از مکتب‌های اهل سنت جایز می‌باشد. سزاوار است مسلمانان این حقیقت را دریابند و از تعصب ناحق و ناروایی که نسبت به مکتب معینی دارند، دوری گزینند».

شیخ شلتوت برای شیخ قمی احترام خاصی قائل بود به گونه‌ای که در یکی از نامه‌های خود چنین نوشت: «شیخ محمدتقی قمی، پیشوای مصلح و برادر من، نخستین کسی است که علما را به مسأله تقریب دعوت کرد و به خاطر آن (از ایران به مصر) هجرت نمود. آن قدر به او ایمان دارم که در آخرت حاضرم، هر جا که او را بردند با او بروم، حال هر کس می‌خواهد بپسندد یا نپسندد».

شیخ محمدتقی قمی معتقد بود اگر درست به ریشه نام دو مذهب شیعه و سنی توجه کنیم، تمام مسلمانان را

شیعه می‌یابیم زیرا همگی دوستدار خاندان پیغمبرند و همگی را نیز اهل سنت می‌یابیم زیرا کلیه مسلمانان، هر سنت و دستوری از طریق مطمئنی از پیغمبر گرامی (ص) وارد شده باشد، لازم الاجرا می‌دانند. بنابراین ما همگی سنی، شیعه، قرآنی و محمدی (ص) می‌باشیم. او معتقد بود تمامی مذاهب اسلامی، در ایجاد فرهنگ اسلامی و رشد و نمو و تعالی اسلام سهیم بوده‌اند و مسلمانان از اختلاف فکری ضرر نمی‌کنند. وی اهل تساهل و تسامح بود و هدف از اتحاد فرهنگی بین مسلمانان را، توافق در اصولی اساسی و ضروری دین بیان می‌داشت.

شیخ قمی پیروزی انقلاب اسلامی را به امام خمینی(ره) تبریک گفت اما در همان ایام، یکی از انقلابیون به خاطر ارتباطات کاری قمی با برخی حاکمان کشورهای اسلامی به ایشان توهین کرد و او نیز از ایران

عازم پاریس شد. شیخ محمد تقی قمی بعد از مطرح شدن طرح ایجاد مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی از سوی مقام معظم رهبری از آن استقبال کرد و قول همکاری داد و حتی قصد داشت در همین راستا به مصر سفر کند اما ۱۶ شهریور ۱۳۶۹ در جریان یک تصادف مشکوک در پاریس درگذشت و ۱۸ شهریور تشییع و طبق وصیتش در امامزاده عبادا تهران به خاک سپرده شد.

منبع: <https://www.dinonline.com/35302>